

**Cuvântul lui Dumnezeu sărbătoarea Izvorul tămăduirii.
Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe**

Viața Mea cea plină de viața Tatălui Meu, aceasta voiesc Eu, Domnul, să lucrez în om, și apoi omul cel credincios să Mă lucreze în cel ce caută după Mine pentru ca să-și afle el viața și să și-o închine Celui ce are Duh dătător de viață, căci Eu trăiesc în Tatăl și Tatăl în Mine, și așa și omul care iubește viața Mea, să trăiască în Dumnezeu cu închinare, iar Dumnezeu să-Și aibă viață în om. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Hristos a înviat, și de aceea viața s-a arătat, căci Eu sunt Omul Cel cu Duh dătător de viață și sunt Domnul învierii, iar cel ce crede în Mine nu mai moare, ci se mută de la moarte la viață, iubind în el viața Mea cea fără de moarte și mărturisind că Eu sunt viața lui când el Mă lucrează în el și în cel ce Mă caută de viață a sa.

Hristos a înviat, vă vestește vouă mama Mea Fecioara și vă umple de mângâiere și de toată vindecarea, căci sărbătorim izvorul iubirii ei. Amin, amin, amin.

– O, Fiule înviat, să se vindece poporul cuvântului Tău de toate neputințele lui și ale Tale din el, dar de iubirea cea pentru Tine să nu se mai vindece, căci cine nu are rana aceasta dulce, acela este neputincios la bine și la greu, că nu este nici un bine mai mult ca și cu Tine, și nu este greu mai ușor ca și cel de sub crucea Ta peste om, Doamne Fiule, căci Tu cu omul le duci pe toate cele de la om, iar omul cel de sub crucea Ta are cea mai dulce povară, povara iubirii, Fiule îndurerat în moarte și în înviere, căci omul nu știe ce este această iubire a Ta pentru om, moartea și învierea Ta, Fiule al vieții cea plină de har pentru om. Dau să-l spăl în lacrimi pe cel ce caută viața Ta pentru viața sa, căci eu m-am născut ca să plâng și să fiu izvor de lacrimi pentru viața fiecărui om care voiește sau nu voiește viața Ta. Cel ce se roagă la Tine prin mine, nu mă vede, nu mă știe că eu n-am cunoscut pe pământ și în cer altă bucurie decât lacrima și multul ei. Dacă omul ar vedea că plâng mereu, nu s-ar mai ruga la mine pentru el, ci ar căuta să-mi curme lacrima și suspinul meu cel mult, și s-ar face Ție casă omul, căci eu pentru Tine plâng. De mila Ta plâng și în cer și pe pământ, că mă doare suspinul Tău de la om și nu am bucurie mai mare ca aceea că plâng pentru Tine, copil îndurerat și Dumnezeule nemângâiat. Maica durerii sunt, iar Tu ești Fiul durerii, și unul altuia ne suntem mângâiere prin durere, că nouă, numai durerea ne poate da putere pentru ea, că n-avem altă viață, Doamne și Fiule îndurerat ca și mama Ta.

Dau să-l spăl în lacrimi pe cel ce a dat de la el moartea, pe poporul Tău de azi, pe cel ce crede venirii Tale și cuvântului Tău, care aduce omului pocăință spre iertarea păcatelor, spre învierea din moarte, iar Tu plângi ca mine și cu mine, că așa este Dumnezeu în cer și pe pământ, și așa ești Tu în mine, și așa sunt eu în Tine, și unul altuia ne suntem bucurie prin lacrimi, și Tu mă plângi că m-am născut să plâng, și eu Te plâng că Te-ai născut să plângi și să suferi după om și de la om, așteptând ziua învierii omului, Doamne al învierii.

Pun alinare în greu și pace multă peste cei ce stau locaș al Tău de venire de la Tatăl la om. Le dau prin lacrimi putere, cu ruga mea spre Tine pentru ei, căci în cer e locașul celor ce se roagă, Fiule scump, și e multă umilință în cer, și de aceea e multă rugăciune, și nu e ca pe pământ între cei din cer. Pe pământ omul se îngrijește de trup și lucrează mult pentru aceasta, iar între cei din cer se lucrează mult pentru toate sufletele de pe pământ, și numai lacrimi varsă cei din cer pentru cei de pe pământ care nu văd cerul; cerul, care se face izvor de spălare a omului lipsit de viață; cerul, care plânge din sfinți pentru învierea omului.

Vă dau putere din Fiul meu, vă dau ajutor pentru zidirea cărții Mielului, copii care lucrați și îngrijiți această mare lucrare, și rugați-i pe toți cei care vă ajută, să ceară la Domnul și la sfinți trezie mare, iubire fără preget și har pentru puterea Fiului meu peste ei, iar voi să-i sprijiniți de pe pământ, copii veghetori, și să-i îndemnați la credință și la umilință spre lucrul cel binecuvântat pentru ființa cărții venirii Fiului meu întru cuvânt de înviere peste pământ. Amin, amin, amin.

– Tu, mama Mea, stai și în cer tot ca pe pământ, izvor de lacrimi, și așa te mângâi, și așa Mă mângâi tu în durerea ta și a Mea de la om. Numele tău de mamă e maica durerii și izvor de lacrimi. Peste tot pământul plângi, peste tot pui sămânța cuvântului Meu, pe care o semăn peste om ca să ia viață omul și să se scoale din moarte și să ia jugul Meu cel plin de umilință. I-ai spus poporului Meu că între cei din cer e mare umilință și de aceea e multă rugăciune în cer pentru om. O, ce taină mare i-ai spus lui, mama Mea! O, ce iubire i-ai descoperit din cer, ca să știe el ce se lucrează de cei din cer și ca să vadă el ce se lucrează pe pământ și pentru ce trudește omul pe pământ. Pe pământ e trupul stăpân peste om și mult trebuie să lucreze omul pentru trup, iar Noi trebuie să plângem mult, mamă, și să udăm mereu orice sămânță semănată de Noi peste om, ca să rodească ea, și ca să crească omul din ea și nu numai din el, mamă.

O, poporul Meu, cel necăsătorit se îngrijește cum să placă Domnului, cum să lucreze Domnului, așa este scris în Scripturi. Fericit este cel ce trăiește din Scripturi, căci în ele găsește viață veșnică și nu vremelnică, poporul Meu. O, scoală-te de dimineată și lucrează viață veșnică și lucrează-ți vindecare de neputințe ca să poți să-ți lucrezi viață veșnică. Eu ți-am dat tot ce am avut, ca să ai și ca să știi și ca să lucrezi, iar sfinții cei cerești te-au învățat acum și ei pe pământ. Din ceata lor grăiește vouă azi mucenicul Gheorghe, cel ce mult M-a iubit și a iubit. Amin, amin, amin.

– *Te-am iubit, și apoi am iubit, Doamne al iubirii sfinților. Mi-am lucrat viață veșnică, și peste foc am călcat pentru ca să mi-o lucrez, și ca să am apoi să Ți-o dau, iar Tu să-mi împarți din truda mea spre salvarea mea. Ți-am adus rod și Te-am mângâiat în durerea Ta după om, căci sfinții au în ei aluatul umilinței și al credinței și al rugăciunii, ca și mama Ta, Doamne. E gol fără Tine omul, e gol de viață și de rod de viață, iar eu mă așez pildă cu viața mea în viața Ta pe pământ, și mă dau și din cer, căci cu umilință plâng cu sfinții pentru toate sufletele de pe pământ care nu plâng, care nu caută cu viața Ta în viața lor, Doamne înviat, după ce cu moartea pe moarte ai călcat.*

Izvor de rugăciune mă așez înaintea Ta pentru zidirea cărții cuvântului Tău cel de cincizeci de ani peste poporul Tău de azi, peste pământ, Doamne. Pune putere de trup și de duh peste cei ce-Ți lucrează Ție lucru ceresc pe pământ, căci Tu poți totul, Doamne al sfinților care cu umilință Îți aduc Ție rod din lucrul lor cu Tine.

Eu Te-am iubit, și apoi am iubit, și așa este iubirea, ca în cer și nu ca pe pământ de la om. Eu Te-am iubit pe Tine și am stat în Tine iubind, ca să-i fac să creadă în Tine pe cei pe care-i iubeam, iar darul meu a rămas pe pământ, căci așa este lucrarea sfinților, care rămâne pe pământ când ei își iau în ceruri casă. Iubirea, din cer se învață, iar între cei cerești e umilință și rugăciune și lacrimi, Doamne, și dulce este iubirea, și Tu ești izvorul ei. Amin, amin, amin.

– Eu, Domnul, și mama Mea în sărbătoare între voi, și sfinții în sărbătoarea lor, așa am izvorât cuvânt de iubire și de viață peste tine, poporul Meu, iar de iubirea cea pentru Mine să te lași copleșit și să nu te mai vindeci de ea, ca să fii tu viața Mea între fiii oamenilor care nu iubesc viața lor în viața Mea, și să te umpli de umilința sfinților cerului, și, iarăși, de duhul rugăciunilor lor, ca unii altora să ne răspundem, poporul Meu.

O, Ierusalime, nu este bucurie mai deplină ca și durerea cea plină de viață din viața Mea. Nici un adevăr nu este în afară de acesta, căci Eu așa sunt, și sunt Adevărul, poporul Meu. Numai durerea cea după Dumnezeu îl ține viu pe om și veșnic viu. Numai această bucurie deplină a Mea când ea este tot așa și în om, numai aceea este viața cea fără de moarte în

om. «*Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată*», Eu așa am spus. Voiesc să găsesc în tine această credință care biruiește moartea, căci Eu adevărat am grăit prin cuvântul acesta.

O, poporul Meu, ascultă glasul Meu, ca apoi să ascult Eu glasul tău și să ne îmbrățișăm prin cuvânt și unul altuia să ne dăm viață și să ne dăm iubire și vindecare prin ea, poporul Meu. Amin, amin, amin.

23-04/06-05-2005